

відпрацьованих людино-годин чи обсягу виконаних робіт, що призводить до зниження якості наданих послуг.

Натомість потребує першочергового розв'язання проблема ефективної роботи аудитора з використанням комп'ютерної техніки, яка знайшла вже своє застосування в роботі різних економічних служб. Розробка та удосконалення комп'ютерних програм щодо роботи з аудиторською документацією сприятиме зменшенню завантаженості аудитора, а також дасть змогу розробити багатофункціональну клієнтську базу.

Таким чином, можна виділити основоположні проблематичні питання аудиторської діяльності в Україні:

- недосконалість теоретико-прикладних та методичних матеріалів з аудиторського контролю;
- низька довіра до аудитора;
- значний негативний вплив „тіньового” бізнесу;
- недостатній практичний досвід аудиторської діяльності;
- низький рівень кваліфікованих аудиторських кадрів;
- недотримання аудиторами якості аудиторських послуг;
- відсутність штрафів та покарань за недостовірність звіту аудитора;
- відсутність чіткого механізму формування ціни на аудиторські послуги;
- відсутність методичних рекомендацій з питань комп'ютеризації аудиту
- негативний вплив дослівного перекладу закордонних стандартів і концепцій без врахування особливостей економічного розвитку нашої країни;
- відсутність типових формулярів документів з аудиту;

Розглянувши сучасні проблеми аудиторської діяльності можна зробити висновок про те що вдосконалення аудиту в Україні - це складний та багатогранний процес, який потребує: вдосконалення системи економічного контролю у країні в цілому, підвищення кваліфікаційних вимог до аудиторів, поліпшення нормативного та методичного забезпечення здійснення аудиторської діяльності.

1. Закон України „Про аудиторську діяльність” № 3125-ХІІ від 22.04.1993 (в редакції з - 7.08.2011).

2. Кінащук Л. Проблеми організаційного та методичного забезпечення аудиту // Підприємництво, господарство і право. - 2007. - №2. - С. 87-89.

3. Усач Б. Ф. Проблеми розвитку аудиту в Україні /Б.Усач.- К.:Знання-Прес, 2007.- с. 217-222.

4. Шульман М. К. Проблеми практичної реалізації принципу незалежності у діяльності аудитора / М. К. Шульман // Аудитор України. – 2007. – №14. – С. 23-25.

В.І. Барановська, О.В. Щербик, К.В. Болібрux
Тернопільський національний університет імені Івана Пулюя, Україна

СУТНІСТЬ ТА ПРИЗНАЧЕННЯ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ

Від ефективної організації та планування фінансово-господарської діяльності, на сучасному етапі, багато в чому залежить, розвиток вітчизняних підприємств. Облікова політика підприємства, в свою чергу, є важливим інструментом, в побудові та реалізації облікового, контрольного та управлінського процесів у суб'єктів господарювання.

Виникнення поняття «облікова політика» в вітчизняній практиці пов'язане зі змінами в системі економічних відносин, що зумовили необхідність реформування бухгалтерського обліку в Україні, його пристосування до нових умов господарювання та процесами трансформації бухгалтерського обліку відповідно до міжнародних стандартів.

Дослідженням сутності та ролі облікової політики на підприємствах займається багато вітчизняних вчених, такі як: Барановська Т.В., Білуха М.Т., Бутинець Ф.Ф., Верига Ю.А., Житний П.С., Ловінська Л. Г., Петрук О.М., та багато інших.

Та саме поняття «облікова політика», було впроваджене в термінологію бухгалтерського обліку, в листопаді 1974 року, у зв'язку з прийняттям, а з 01.01.1975 р. – введенням в дію, Міжнародного стандарту бухгалтерського обліку №1 «Розкриття облікової політики».

На сьогоднішній день, питання формування облікової політики підприємства регулюються Законом України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» (далі – Закон № 996-XIV), Методичними рекомендаціями щодо облікової політики підприємства затвердженими Наказом Міністерства фінансів України від 27 червня 2013 р. № 635 та міжнародним законодавством, зокрема МСФЗ (IAS) 8 «Облікова політика, зміни в облікових оцінках та помилки».

У згаданому Законі № 996-XIV облікова політика визначається як сукупність принципів, методів і процедур, що використовуються підприємством для складання та подання фінансової звітності [1].

У МСФЗ (IAS) 8, облікова політика – це конкретні приклади, основи, домовленості, правила та практика, застосовані суб'єктом господарювання при складанні та поданні фінансових звітів [2].

На нашу думку, найбільш точним, трактуванням облікової політики у літературних джерелах, є визначення Бутинця Ф.Ф.: «Облікова політика – це не просто сукупність способів ведення обліку, обраних відповідно до умов господарювання, а й вибір методики обліку, яка дає змогу використовувати різні варіанти відображення фактів господарського життя. В широкому розумінні її можна визначити як управління обліком, а у вузькому – як сукупність способів ведення обліку (вибір підприємством конкретних методик ведення обліку)» [3].

Аспекти формування облікової інформації для управління визначаються дослідниками в межах системи законодавчого регулювання бухгалтерського обліку і залежать від рівня, на якому їх використовують.

На макрорівні процес формування облікової інформації відбувається, за такими напрямками:

- визначення загальнонаціональної облікової політики;
- організація розробки національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку, інших нормативно-правових актів щодо ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності;
- удосконалення організаційних форм і методів бухгалтерського обліку в Україні;
- методологічне забезпечення впровадження сучасної технології збору й обробки обліково-економічної інформації;
- розроблення рекомендацій щодо вдосконалення системи підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації бухгалтерів.

На мікрорівні основні інструменти створення облікової інформації для управління є такими:

- розробка облікової політики суб'єкта господарювання;
- визначення меж застосування видів обліку.

Користувачами облікової політики є фізичні та юридичні особи, яким необхідна інформація діяльність підприємства для прийняття рішень. Такі потреби, зокрема, мають: інвестори, акціонери, працівники, позикодавці, постачальники та інші торгові кредитори, клієнти, уряд та урядові установи, громадськість.

Розроблена підприємством облікова політика має безпосередній вплив на

досягнення мети бухгалтерського обліку оскільки саме від неї залежить достовірність фінансової звітності та зіставність облікових показників. Метою облікової політики є створення інформаційної системи, яка обслуговує керівництво підприємства, на певний відрізок часу з врахуванням діючого законодавства та інших факторів. Облікова політика підприємства є тим важливим засобом, завдяки якому існує можливість розумного поєднання державного регулювання і власної ініціативи підприємства в питаннях організації та ведення бухгалтерського обліку. Від оптимально сформованої облікової політики залежить ефективність системи управління підприємством та формування стратегії його розвитку.

1. Закон України “Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні” Закон від 16.07.1999 № 996-XIV [Електронний ресурс] / Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/996-14>.

2. МСФЗ (IAS) 8 “Облікова політика, зміни в облікових оцінках та помилки” [Електронний ресурс] / Режим доступу : http://www.dipifr.info/lib_files/standards/ukr/standards_010109/IAS_8.pdf.

3. Бутинець Ф.Ф. Бухгалтерський облік: облікова політика і план рахунків, стандарти і кореспонденція рахунків, звітність. – Житомир.: ЖІТІ, 2009.

О.С. Білоус, Н.В. Кравчук

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

БЕНЧМАРКІНГ В СИСТЕМІ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ

В умовах посиленої конкуренції, зростанні ролі технологій, інформаційних послуг, росту потреб споживачів, глобалізації виникає необхідність в акумулюванні, поширенні та використанні теоретичних і практичних знань у сфері бухгалтерського обліку. Саме бенчмаркінг базується на пошуку ідей (знань) у світовому економічному просторі, аналізі та впровадженні їх у практичну діяльність суб’єктів господарювання з метою досягнення синергетичного ефекту та забезпечення стратегічного розвитку. За допомогою бенчмаркінгу можна ефективно навчатися та переймати досвід в інших, економлячи при цьому час та гроші.

На сьогодні практичне використання інструментів бенчмаркінгу у вітчизняній системі обліку не набуло широкої популярності, а механізмів, що об’єднують облікові системи не створено, так само як не сформовано єдиної світової системи обліку. Впровадження комплексу методик та інструментів бенчмаркінгу в систему вітчизняного бухгалтерського обліку забезпечить підвищення якості облікових процесів, обліково-аналітичної інформації, формування звітності та покращить ефективність функціонування суб’єктів господарювання в цілому.

Бухгалтерський облік як інформаційна система повинна забезпечувати зацікавлених внутрішніх та зовнішніх користувачів якісною, своєчасною та достовірною інформацією про діяльність суб’єктів господарювання з метою прийняття економічних рішень. Хоча бухгалтери на практиці і ведуть облік кожної господарської одиниці та усіх господарських процесів, дуже мало хто цікавиться їх ефективністю, не говорячи вже про продуктивність.

Одна з актуальних проблем бухгалтерського обліку полягає в необхідності удосконалення якості інформації, відображеної у фінансовій звітності. Суб’єктам господарювання у звітності слід відображати інформацію, яка відповідає очікуванням користувачів. До основних недоліків формування фінансової звітності належать: неповна інформація, ігнорування потреб конкретних користувачів, принцип історичної оцінки не дає достатньої інформації для прийняття стратегічних рішень, обмеженість інформації щодо якості виготовленої продукції, конкурентної позиції компанії,